

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1873/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény 35. § (1) és (4) bekezdése, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.701.142/2024/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Dr. Holhós-Kovács Szilárd ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján. Az indítványozó az Alkotmánybíróságtól egyrészt a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.701.142/2024/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, másrészt a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) 35. § (1) és (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását, megsemmisítését és alkalmazása kizárásának a Budapest Környéki Törvényszék előtt 103.K.701.142/2024. számon indult eljárásban történő kimondását kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a rendelkezésre álló iratok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az alapügy előzménye az indítványozó és volt házastársa házassági közös vagyont megszüntető bírósági ítélet. Az indítványozó több termőföld ingatlannyilvántartás szerinti tulajdonosa. Az elsőfokú bíróság a házassági közös vagyon megosztását elrendelő ítéletében megállapította az indítványozó volt házastársa ingatlannyilvántartáson kívüli, 1/2 arányú tulajdonszerzését az összes ingatlantulajdon vonatkozásában, melynek pénzbeli megváltását rendelte el.
- [4] Az indítványozó a házassági közös vagyon megosztását elrendelő ítélet elleni fellebbezésében kérte, hogy ne kelljen megfizetnie a megváltást, de mivel a volt házastárs nem minősült földművesnek, nem szerezhette meg tulajdonosként

természetben az ítélet szerinti nagyságú földterületet. Ezért a másodfokú bíróság a házassági közös vagyon megosztását elrendelő ítéletében a földek árverési értékesítését és a pénzbeli ellenérték ítélet szerinti arányú megosztását rendelte el.

- [5] A volt házastárs a házassági közös vagyon megosztását elrendelő jogerős ítélet alapján végrehajtási eljárást kezdeményezett, melyet az indítványozó ingatlanára a Vármegyei Kormányhivatal mint illetékes mezőgazdasági igazgatási szerv, hatósági árverés keretében bonyolított le sikeresen, 2023. december 12-én. Az árverési jegyzőkönyv tartalmazza a [...] számú határozatot (a továbbiakban: határozat1), amelyben a mezőgazdasági igazgatási szerv megállapította az ingatlan tulajdonjogának árverési vevő általi megszerzését.
- [6] A Vármegyei Kormányhivatal [...] számú, 2024. március 4-én kelt határozatával (a továbbiakban: határozat2) az árverési vevő árverési vétel jogcímén történt tulajdonszerzését jóváhagyta.
- [7] Az indítványozó a Vármegyei Kormányhivatal határozata2 ellen keresetet nyújtott be, melyben előadta, hogy elővásárlási jogától megfosztották, az árverést tényleges becsérték meghatározása nélkül bonyolították le. Kifejtette, hogy az ingatlanérték 50 %-os hányadára fennálló elővásárlási jogát gyakorolni kívánja. Álláspontja szerint az árverés meghirdetése hamis adatokkal történt, a hirdetményben súlyos hibák és hiányosságok szerepeltek.
- [8] A perben eljáró Budapest Környéki Törvényszék megállapította, hogy az indítványozó keresete alakilag a hatósági engedélyezés tárgyában eljáró Vármegyei Kormányhivatal [tulajdonszerzés jóváhagyása tárgyú] határozatának felülvizsgálatát kívánja, de tartalmában az árverést lefolytató és annak eredményét megállapító mezőgazdasági igazgatási szerv határozatának felülvizsgálatára irányul (ítélet, Indokolás [10]), a keresetet az indítvánnyal támadott 103.K.701.142/2024/16. számú ítéletével (a továbbiakban: jogerős ítélet) elutasította.
- [9] 1.2 Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtett álláspontja szerint a Földforgalmi törvény 35. § (1) és (4) bekezdésében foglalt szabályozással valamint a jogerős ítélettel az Alaptörvény következő rendelkezései sérültek: B) cikk (1) bekezdés, P) cikk, T) cikk (3) bekezdés, I. cikk (1) bekezdés, II. cikk, VI. cikk (1) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés, 26. cikk (1) bekezdés I. fordulata, valamint a 28. cikk. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [10] 1.2.1 Az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti jogerős ítélettel szembeni panaszát az ítélet indokolásának hiányára, másrésről alaptörvény-ellenes jogértelmezésére alapítja mint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére. Álláspontja szerint a Kúria 3/2023. számú jogegységi határozatában is és a Budapest Környéki Törvényszék panasszal támadott ítéletében is figyelmen kívül hagyták, hogy érdemi határozatnak a

hatósági jóváhagyás minősül, így az érdemi határozat elleni jogorvoslatban kell biztosítani a közigazgatási felülvizsgálat lehetőségét.

- [11] 1.2.2 Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panaszában előadta, hogy az alaptörvény-ellenesség egyrészt a Földforgalmi törvény 35. § (4) bekezdés rendelkezéseivel a jogorvoslati jog kiüresítésében és a hatékony jogorvoslathoz való jog kizárásában valósul meg, mely kapcsán sérül a tisztességes hatósági eljáráshoz és a tulajdonhoz való alkotmányos jog is. Másrészt alaptörvény-ellenes a Földforgalmi törvény 35. § (1) bekezdés azon rendelkezése, amely nem differenciál a végrehajtási eljárás adósa és a közös tulajdon megszüntetésében résztvevő tulajdonostársi minőség között, hanem kizárólag adósként jelöli meg az eladót. Ekként rendelkezéseivel az emberi méltósághoz fűződő alapjog és a tulajdonhoz fűződő alapjog, továbbá a tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog is sérül. A tulajdonhoz való joga sérelmét abban látja, hogy az ingatlan becsértékét a házassági vagyon megosztására irányuló perben megadott értébecslés alapján határozták meg, állítása szerint az árveréskori értéknél alacsonyabb összegben. Valamint alaptörvény-ellenes a Földforgalmi törvény 35. § (1) és (4) bekezdések rendelkezéseiben rögzített szabályozás azért is, mert szabályozás többszintű, a szabályozás szintje nem éri el a jogalkotó által előírt sarkalatos törvényi szintet. A szabályozás nem felel meg a normavilágosság és az egyértelműség követelményének sem, ezáltal sérti a jogbiztonságot. Az indítványozó álláspontja szerint érdemi döntésnek a földárverés során megállapított árveréses vevő, vagy elővásárló minimum árat meghaladó vételáron történő tulajdonszerzésének hatósági jóváhagyása minősül. Álláspontja szerint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 80. § (1) bekezdése értelmében a 191/2014. (VII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 11. § (2) bekezdése szerinti határozat [az ingatlan tulajdonjogának árverési vevő általi megszerzéséről] nem határozatnak, hanem végzésnek kellene lennie, mert nem az ügy érdemében születik, ennél fogva a hivatkozott Korm. rendeleti rendelkezés ellentétes a törvényi rendelkezéssel, így alaptörvény-ellenes.
- [12] 1.2.3 Az indítványozó javaslatot tett az Alkotmánybíróságnak a Földforgalmi törvény 35. § (1) bekezdéssel okozott alapjogi jogsérelem és az Abtv. 46. §-t érintő alkotmányos követelmény hivatalbóli megállapítására. Az indítványozó álláspontja szerint magában a Földforgalmi törvény 35. §-ában kellett volna rendeznie a jogalkotónak mindazon kérdéskört, hogy melyek azok a jogorvoslati garanciák, amelyek a sérelmet szenvedett tulajdonostársnak a közös tulajdon megszüntetése során árverésen elkövetett hibák esetére biztosítják a jogorvoslatot. Az indítványozó álláspontja szerint ugyanis nincs az árverésnek olyan szakasza, ahol az indítványozó

jogorvoslati igényeit érvényesíteni tudta volna, főként a tulajdonszerzésre vonatkozó jegyzőkönyvi adattartalom és intézkedések elmulasztása kapcsán.

- [13] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [14] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben terjesztette elő. Az indítványozó jogi képviselővel jár el, a jogi képviselő az alkotmánybírósági eljárásra vonatkozó meghatalmazását csatolta.
- [15] 2.2. Az indítványozó az eljárásban felperes volt, az alkotmánybírósági eljárásban az egyedi ügy érintettjének és jogosultnak tekinthető. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az ügy érdemében hozott döntésnek a jogerős ítélet tekinthető, amelyet az indítványozó alkotmányjogi panasszal támadott.
- [16] 2.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti befogadási követelmények vizsgálata során a következőket állapította meg. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést, a megsemmisítendő jogszabályi rendelkezéseket, valamint az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) és d) pont]. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntés és a megjelölt jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont]. Az alkotmányjogi panasznak tartalmaznia kell az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], illetve indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés, illetve a megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].
- [17] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését megjelölve állítja a normavilágosság elvének sérelmét. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panasz azonban csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén alapítható (lásd például: 3062/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [18]), az indítványozó erre a támadott normák kapcsán nem hivatkozott. A T) cikk (3) bekezdése, az I. cikk (1) bekezdése, a 26. cikk (1) bekezdése és a 28. cikk az alkotmányjogi panasz elbírálása

szempontjából nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ezek állított sérelme sem vetheti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét (lásd: a T) cikk (3) bekezdésére: 3178/2015. (IX. 23.) AB végzés, Indokolás [20], az I. cikk (1) bekezdésére, valamint a 28. cikkre összefoglalóan: 16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21], a 26. cikk (1) bekezdésére: 3249/2018. (VII.11.) AB végzés, Indokolás [9]). A panaszban az indítványozó több helyen említi továbbá az Alaptörvény P) cikk sérelmét, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a P) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot (lásd például: 3047/2024. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [21]; 3441/2022. (X. 28.) AB határozat, Indokolás [26]), ezért ezen indítványelemek érdemi vizsgálatára nincs mód. Az alkotmányjogi panasz a fenti elemeiben nem teljesíti az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontja valamint a 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételeket. Az Alaptörvény II. cikkére, VI. cikk (1) bekezdésére, XIII. cikk (1) bekezdésére, XXIV. cikk (1) bekezdésére és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseire ugyanakkor (az egyéb feltételek teljesülése esetén) alkotmányjogi panasz alapítható.

- [18] 2.3.1. Az indítvány Abtv. 27. §-ára alapított elemével összefüggésben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére alapított indítványelemek tekintetében a panasz a határozott kérelem követelményének megfelel.
- [19] 2.3.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti indítványelemek tekintetében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog, valamint jogorvoshoz való jog a Földforgalmi törvény 35. § (4) bekezdése szerinti jogorvoslattal szemben jelzett sérelmével kapcsolatosan az Alkotmánybíróság a szabályozási környezet vizsgálata során arra – a Kúria 3/2023. számú jogegységi határozatával egyező – álláspontra jutott, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv árverési eljárásának – így különösen az árverés kitűzése, az árverési hirdetmény közzététele, továbbá az árverés lefolytatása és az árverési jegyzőkönyvben foglalt döntések – jogszerűsége közigazgatási perben vitatható a Korm. rendelet 11. § (2) bekezdése szerint az árverési jegyzőkönyvbe foglalt határozatok ellen benyújtott keresetben, a 13. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogorvoslattal, ezért a sérelem az indítványban kifejtett formában nem valósul meg.
- [20] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének megsértését az ingatlan becsértékének öt évvel korábbi értébecslés alapján történt meghatározásában látta az indítványozó. Ezzel kapcsolatosan releváns alkotmányjogi érvelést nem adott elő.
- [21] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltósághoz való joga sérelmét, valamint VI. cikk (1) bekezdése szerinti jó hírnévhez fűződő jogának sérelmét jelölte meg azáltal, hogy a Földforgalmi törvény 35. § (1) bekezdése értelmében a végrehajtási eljárásban a jogszabály „adós”-ként nevezi meg. Az adós

fogalmát a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 5. § (1) bekezdése vezeti be összefoglaló névként, a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett személy megnevezésére. Az indítványozó ebben a körben alkotmányjogilag releváns érvelést nem adott elő.

- [22] Az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való joga sérelemét az indítványozó arra alapította, hogy adós jogállása miatt a Vht. 123. § (2) bekezdés e) pontjában foglalt kőgens rendelkezés alapján nem vehetett részt az árverésen, ennek következtében elővásárlási jogát nem gyakorolhatta. Az indítványozó ebben a körben releváns alkotmányjogi érvelést nem adott elő, mindössze az adósi jogállásának következményeit mutatta be.
- [23] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszában előadott érvek nem teljesítik a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja követelményét.
- [24] 2.3.3. Az indítványozó panaszában a kifogásolt jogszabályi rendelkezés esetén jogalkotói mulasztás megállapítását is kérte. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Abtv. 46. § (1)–(2) bekezdése a jogalkotói mulasztás megállapítását az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során hivatalból alkalmazható jogkövetkezményként szabályozza, így annak indítványozására az indítványozó nem jogosult {lásd: 3217/2015. (XI. 10.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [25] 3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát {lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [26] Az indítványozó Abtv. 27. §-a szerinti panaszában előadott érvek – az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetnek fel. Az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem veti fel, az alábbiak szerint.
- [27] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése kapcsán a bírói ítélet indokolásának hiányossága alapján tisztességes eljáráshoz, azon belül hatékony jogorvoslathoz való jogának sérelmét állította. Az indítványozó keresetével megtámadott, a Földforgalmi törvény 35. § (5) bekezdése szerinti, tulajdonszerzés jóváhagyása tárgyú határozat elleni jogorvoslat – ahogyan azt a bíróság a jogerős ítéletben is megállapította – hatáskör hiányában nem terjedhet ki a keresetben kifejtett petitumokra, ugyanis a bíróságnak a Földforgalmi törvény 7. § (1) bekezdésében és a 35. § (1) bekezdésében foglaltak szerint kellett eljárnia. Az árverési jegyzőkönyvben szereplő, a Korm. rendelet 11. § (2) bekezdése szerinti, a határozat1-t

követő jogorvoslati tájékoztatás szerint „[a] határozat ellen a közléstől számított 30 napon belül közigazgatási per indítható a [...] Vármegyei Kormányhivatal Földművelésügyi és Erdészeti Főosztálynál [...] keresetlevél benyújtásával” (lásd: [...] számú Jegyzőkönyv, 7. old). A határozatot a Korm. rendelet 11. § (4) bekezdés d) pontja alapján, postai úton közölni kellett az indítványozóval mint adóssal.

- [28] A mezőgazdasági igazgatási szerv árverési eljárásának – így különösen az árverés kitűzése, az árverési hirdetmény közzététele, továbbá az árverés lefolytatása és az árverési jegyzőkönyvben foglalt döntések – jogszerűsége közigazgatási perben vitatható {3/2023. jogegységi határozat (Jpe.IV.60.028/2022/11. szám), rendelkező rész, 3. pont}. A vitatott közigazgatási cselekmény a mezőgazdasági igazgatási szerv jegyzőkönyvben foglalt határozata {3/2023. jogegységi határozat, Indokolás [58]}. A panaszból nem derül ki, hogy az indítványozó ezt a jogorvoslatot igénybe vette-e. Amennyiben az indítványozó akként ítélte meg, hogy az ügyében eljáró mezőgazdasági igazgatási szerv nem megfelelően járt el a földárverési eljárás során, az indítványozónak lehetősége lett volna közigazgatási per indítani a jegyzőkönyvbe foglalt határozatok ellen. Amennyiben azt elmulasztotta, mulasztását a hatósági engedélyezés tárgyában hozott határozat elleni jogorvoslattal pótolni már nem lehet.
- [29] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírósági döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálati eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvény és az abban biztosított jogok védelmére hivatott (lásd: 3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]). Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírósági döntés irányának, a bizonyítékok körének, bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel (lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3300/2018. (X. 1.) AB végzés, Indokolás [13]; 3369/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [11]; 3448/2021. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [12]).
- [30] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ban meghatározott követelményeknek.
- [32] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti panasszal kapcsolatban megállapította, létezik olyan jogorvoslat, amelyben az indítványozó a panaszában

állított jogsérelmei elbírálásra kerülhettek volna, azonban ezt a jogorvoslati lehetőséget nem vette igénybe. Helyette az eljárás más cselekményére irányuló jogorvoslattal próbálta meg igényét érvényesíteni, sikertelenül.

[33] Az Abtv. 27. § szerinti panaszhoz kapcsolódóan az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a jogorvoslati forma (eszköz) kiválasztása az érintett jogába és lehetőségeibe tartozik. A jogorvoslati eljárást kezdeményező fél döntheti el, hogy mi ellen és milyen eszközt vesz igénybe; azonban választásának következményei is a felet terhelik. Erről a bíróság számot (magyarázatot) adott. Az alkotmányjogi panaszban a jogorvoslatot kezdeményező fél által meg nem nyitott jogorvoslati „utak” nem nyithatók meg utólag.

[34] 4. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az alkotmányjogi panasz befogadhatóságával szemben támasztott kritériumokat. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja, az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró